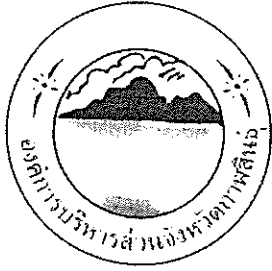

๐๒๕ นโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคล

นโยบายด้านการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

๑. นโยบายด้านโครงสร้างการบริหาร นโยบายเกี่ยวกับผลผลิตหรือประสิทธิภาพของทรัพยากรบุคคล
๒. นโยบายด้านอัตรากำลังและการบริหารอัตรากำลัง
๓. นโยบายด้านการสร้างและพัฒนาระบบการบริหารจัดการความรู้หรือองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization)

สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ฝ่ายบริหารงานบุคคล
โทร./โทรสาร ๐-๔๓๘๑-๖๗๕๑
www.kalasin-pao.go.th

๑. สภาพปัญหาของพื้นที่และความต้องการของประชาชน

๑.๑. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๑.๑.๑ สภาพปัญหาของพื้นที่และความต้องการของประชาชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ สามารถวิเคราะห์ตามกรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จากข้อมูลทั่วไป การวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น และการวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพด้านต่างๆ นำมาสู่การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก เพื่อกำหนดจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค ทำให้ทราบถึงศักยภาพและการเปลี่ยนแปลงของท้องถิ่น โดยผลจากการวิเคราะห์ SWOT นี้ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์ท้องถิ่นในเขตจังหวัด ดังนี้

- จุดแข็ง (strength)

๑. มีสภาพพื้นที่และสภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการเพาะปลูกพืช
๒. มีพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลินาปี นาปรัง ที่อยู่ในเขตชลประทานมากกว่า ๓๓๘,๐๐๐ ไร่สามารถที่จะทำได้ตลอดปี
๓. มีโรงสีข้าวขนาดใหญ่ที่มีกำลังการผลิตมากกว่า ๗๐๐ ตัน มีมูลค่าส่งออกข้าวเป็นอันดับ ๓ ของประเทศและเป็นรวมข้าวจาก จังหวัดสกลนคร นครพนม สุรินทร์ ศรีสะเกษ มุกดาหาร เพื่อขนส่งภาคกลาง และภาคใต้
๔. มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ในพื้นที่มากกว่า ๕๖๓ แห่ง มูลค่าการลงทุน ๑๕,๙๖๓,๗๙๐,๐๐๐ ล้านบาท
๕. มีชาวดึกดำบรรพ์ (ฟอสซิล) ยุคโบราณไดโนเสาร์ล้านปี เป็นพิพิธภัณฑ์สิรินธร ที่เป็นแหล่งจัดแสดงและรวบรวมฟอสซิลไดโนเสาร์มากที่สุดและสมบูรณ์ที่สุดในประเทศไทย
๖. มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ทางวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวเกษตรที่สวยงามเป็นเอกลักษณ์ประจำถิ่น เช่น หมู่บ้านวัฒนธรรมโคกโก่ง
๗. เป็นแหล่งผลิตสินค้า OTOP และผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีชื่อเสียงและคุณภาพ เช่น ผ้าไหมแพรวา ไม้กระบอกปลาหินสี หมูหลุม หมูหุบ หมูเค็ม อาหารปลอดภัย (KS) ข้าวเหนียวเขาวง มะม่วงมหาชนก พุทธนามสด
๘. มีวัฒนธรรมประจำถิ่นที่มีความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ เช่น วัฒนธรรมภูไท งานบุญบั้งไฟทะเลอีสาน การแสดงโปงลาง ปราสาทรวงข้าว งานวิจิตรแพรวาราชนิแห่งใหม่
๙. มีสถานศึกษาครอบคลุมทุกระดับ และมีมหาวิทยาลัยประจำจังหวัด
๑๐. การมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน ในจังหวัดกาฬสินธุ์
๑๑. มีการบริการด้านสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพ
๑๒. มีการบริการด้านไฟฟ้า สามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง และครอบคลุมทุกพื้นที่
๑๓. มีศูนย์สงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดโดยวิธีพุทธ

- จุดอ่อน (Weaknesses)

๑. ระบบชลประทานยังไม่เพียงพอและไม่ครอบคลุมพื้นที่ทางการเกษตร
๒. ผลผลิตภาคการเกษตรเฉลี่ยต่อไร่ต่ำ
๓. ระบบสาธารณสุขภาคด้านการท่องเที่ยวยังไม่ได้มาตรฐาน (ด้านแหล่งที่พัก ร้านอาหาร ห้องน้ำ โถงห้องน้ำ ขาดการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่ดี
๔. ระบบการขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ ยังไม่ครอบคลุมและเชื่อมโยงในทุกพื้นที่
๕. การขาดแคลนแรงงานในภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม ปัญหาแรงงานสูงอายุ รวมทั้งไม่ได้รับการคุ้มครองและสวัสดิการน้อยมาก ส่งผลต่อความมั่นคงและความเป็นอยู่ของครอบครัวประกอบกับขาดเกษตรกรรุ่นใหม่ในการสืบทอด
๖. ปริมาณขยะมีจำนวนมากขยายตัวเมือง พร้อมทั้ง อปท.ไม่มีการจัดการที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล
๗. พื้นที่ป่าไม้ลดลง เนื่องจากมีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อการทำการเกษตร
๘. การประปาส่วนภูมิภาคยังไม่ครอบคลุมทุกครัวเรือนในพื้นที่เนื่องจากขาดงบประมาณ
๙. รายได้เฉลี่ยตัวหัวประชากรต่ำ
๑๐. อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรต่ำ (ประชากร ๕,๓๕๐ คน/แพทย์ ๑ คน

- โอกาส (opportunity)

๑. รัฐบาลสนับสนุนการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น ผลิตภัณฑ์ชุมชน และการส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีไทย
๒. นโยบายรัฐบาลส่งเสริม SME และการจัดตั้งบริษัทประชารัฐ จำกัด
๓. เส้นทางสาย EWEC ผ่านจังหวัดส่งผลต่อการค้า การลงทุนของผู้ประกอบการ เพื่อ การผลิตสินค้า มุ่งสู่ตลาดอาเซียน
- ๔ .กระแสความนิยมการบริโภคอาหารที่มีคุณภาพและปลอดภัยต่อบริโภค
๕. ADB และกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ให้ความมั่นและสนับสนุนให้เป็นจังหวัดนำร่องในการผลิตอาหารปลอดภัยสารพิษ (KS)
๖. นโยบายรัฐบาลส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๗. นโยบายประเทศไทย ๔.๐

- อุปสรรค (Threat)

๑. สภาพเศรษฐกิจของประเทศและของโลก มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และอยู่ในภาวะชะลอตัว ส่งผลต่อการลงทุนทางเศรษฐกิจ

๒. อิทธิพลของวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาทำลายวัฒนธรรมท้องถิ่น

๓. ภัยธรรมชาติ

๔. ปัจจัยการผลิตมีการปรับราคาสูงขึ้นส่งผลให้ต้นทุนการผลิตภาค การเกษตร

๕ การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จะส่งผลกระทบต่อภาค การผลิตการแข่งขัน สินค้าเกษตรมีการไหลเข้า ของแรงงานต่างชาติ ส่งผลต่อการจ้างงานของประชาชนใน ประเทศ รวมทั้งสุขภาพอนามัยของประชาชนและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๖. กลุ่มโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDS)

๗. ปัญหายาเสพติด

๔.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการวิเคราะห์สภาพปัญหาของพื้นที่และความต้องการของประชาชนนั้น ได้ทำการประเมิน สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสภาพแวดล้อมภายนอก เป็นปัจจัยที่ส่งผลการ พัฒนา ท้องถิ่นในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้

๑. ด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่ จำนวนประชากร ระบบศึกษา ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี แนวโน้มทางสังคม การคมนาคม การสื่อสาร อาชีพและปัญหาสังคม ฯลฯ

๒. ด้านเทคโนโลยี ได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การผลิตเครื่องจักรกลต่างๆ เทคโนโลยีสารสนเทศ แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ

๓. ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ต่อหัวของประชากรในจังหวัด ภาวะการเงิน การว่างงาน อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ อัตราดอกเบี้ย การลงทุน ต่างๆ ฯลฯ

๔. ด้านการเมืองและกฎหมาย ได้แก่ รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติเกี่ยวกับท้องถิ่น นโยบายหน่วยงานต้นสังกัด กฎหมายระเบียบต่างๆ การแทรกแซงทางการเมือง ฯลฯ ปัจจัยด้านการเมือง กฎหมาย มีอิทธิพลต่อการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เนื่องจากปัจจุบันมีการ

ปัจจัยทั้ง ๔ ด้านดังกล่าว มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่น มากน้อยแตกต่างกันขึ้นอยู่กับ สถานภาพของแต่ละท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การพัฒนาท้องถิ่นจำเป็นต้องยึดระเบียบกฎหมาย ตลอดจน เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของรัฐบาล เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน จากปัจจัยทั้ง ๔ ด้านดังกล่าวส่งผลกระทบต่อ การพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ ดังนี้

๑. รัฐบาลสนับสนุนการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น ผลิตภัณฑ์ชุมชน และการส่งเสริม การท่องเที่ยววิถีไทย

๒. นโยบายรัฐบาลส่งเสริม SME และการจัดตั้งบริษัทประชารัฐ จำกัด

๓. เส้นทางสาย EWEC ผ่านจังหวัดส่งผลกระทบต่อการค้า การลงทุนของ ผู้ประกอบการเพื่อการผลิตสินค้า มุ่งสู่ตลาดอาเซียน

๔. กระแสความนิยมการบริโภคอาหารที่มีคุณภาพและปลอดภัยต่อผู้บริโภค
๕. ADB และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง ให้ความมั่นใจและสนับสนุนให้เป็นจังหวัดนำร่องในการผลิตอาหารปลอดภัย (KS)
๖. นโยบายรัฐบาลส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๗. นโยบายประเทศไทย ๔.๐
๘. สภาพเศรษฐกิจของประเทศและของโลก มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและอยู่ในภาวะชะลอตัว ส่งผลต่อการลงทุนทางเศรษฐกิจ
 ๙. อิทธิพลของวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาทำลายวัฒนธรรมท้องถิ่น
 ๑๐. ภัยธรรมชาติ
 ๑๑. ปัจจัยการผลิตมีการปรับราคาสูงขึ้นส่งผลให้ต้นทุนการเกษตรปรับสูงขึ้น
 ๑๒. การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและการแข่งขันสินค้าเกษตรมีการไหลเข้า ของแรงงานต่างชาติ ส่งผลต่อการจ้างงานของประชาชนในประเทศ รวมทั้งสุขภาพอนามัยขอประชาชนและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 ๑๓. กลุ่มโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง
 ๑๔. ปัญหายาเสพติด

๑.๒. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

๑.๒.๑ วิสัยทัศน์ (vision)

“คุณภาพชีวิตดี วิถีพอเพียง คู่เคียงวัฒนธรรม มุ่งนำการศึกษา พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด”

๑.๒.๒ พันธกิจ (mission)

๑. การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ
๒. พัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว
๓. ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. พัฒนารองค์กรและพัฒนาศึกษาท้องถิ่น
๕. การพัฒนาโครงการสร้างพื้นฐาน
๖. การรักษาความมั่นคงภายใน และพัฒนาระบบบริการภายใต้การบริหารงานกิจการบ้านเมืองที่ดี

๑.๒.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑	ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ
ยุทธศาสตร์ที่ ๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์ที่ ๓	ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
ยุทธศาสตร์ที่ ๔	ยุทธศาสตร์การพัฒนารองค์กรและพัฒนาศึกษาท้องถิ่น
ยุทธศาสตร์ที่ ๕	ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคความมั่นคงในและพัฒนาระบบบริหาร
ภายใต้การบริหารงานกิจการบ้านเมืองที่ดี

๒. ภารกิจ อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน

๑.๑ มีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้

๑) ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดแย้งต่อกฎหมาย

๒) จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และเป็นประธานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

๓) สนับสนุนสภาพตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น

๔) ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น

๕) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่น

๖) อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

พ.ศ. ๒๕๔๘ เฉพาะภายในเขตสภาตำบล

๓) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๗ ทวี) บำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

๔) จัดทำกิจการใดๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขต องค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๕) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

บรรดาอำนาจหน้าที่ใดซึ่งเป็นของราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาคอาจมอบให้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๑.๒ การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ สุขของประชาชน โดยวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงานและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ว่าด้วยกรานั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

๑.๓ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจจัดทำกิจการใดๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วน ท้องถิ่นอื่น หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่นที่อยู่นอกเขตจังหวัดได้ เมื่อได้รับความยินยอมจากราชการส่วน ท้องถิ่นอื่น หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง

๑.๔ กิจกรรมใดเป็นกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดพึงจัดทำตามอำนาจหน้าที่ถ้าองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่จัดทำ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีอาจมีคำสั่งให้ราชการส่วนกลางหรือราชการส่วนภูมิภาคจัดทำกิจกรรมนั้นได้ในกรณีที่ราชการส่วนกลางหรือราชการส่วนภูมิภาคจัดทำกิจกรรมดังกล่าวนี้ ให้คิดค่าใช้จ่ายและค่าภาระต่างๆ ตามความเป็นจริงได้ตามอัตราและระยะเวลาที่เหมาะสม

๑.๕ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจให้บริการเอกชน ส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นโดยเรียกค่าบริการได้ โดยตราเป็นข้อบัญญัติ

๑.๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจมอบให้เอกชนกระทำการซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบริการหรือค่าตอบแทนที่เกี่ยวข้องแทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และผู้ว่าราชการจังหวัดเสียก่อน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทำกิจกรรมนี้เป็นสิทธิเฉพาะตัวจะโอนไปไม่ได้

๑.๗ การดำเนินกิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีลักษณะเป็นการพาณิชย์อาจทำได้ โดยตราเป็นข้อบัญญัติ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

นอกจากนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีหน้าที่ในการดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังนี้

๑.๑.๑ จัดทำแผนและประสานแผนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด การส่งเสริมอาชีพ ความเป็นอยู่ของประชาชน การกินดีอยู่ดี

๑.๑.๒ สนับสนุนโครงการของส่วนราชการอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงการประสาน และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่น

๑.๑.๓ ค้ำครองดูแล บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงศิลปประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น เป็นต้น และได้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

๒. อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระเบียบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

๑. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

๒. การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น

๓. การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

๔. การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

๕. การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖. การจัดการศึกษา

๗. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
๘. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
๙. การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม
๑๐. การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม
๑๑. การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม
๑๒. การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ
๑๓. การจัดการและดูแลสถานที่ขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
๑๔. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
๑๕. การพาณิชย์การส่งเสริมการลงทุนและการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับ

บุคคลอื่นหรือจากสหการ

๑๖. การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อื่น

๑๗. การจัดตั้งและดูแลตลาดกลาง
๑๘. การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
๑๙. การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
๒๐. การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์และหอจดหมายเหตุ
๒๑. การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร
๒๒. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๒๓. การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด
๒๔. จัดทำกิจการใดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่

ในเขตและกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๒๕. สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่นอื่น

๒๖. การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

๒๗. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส

๒๘. จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

๒๙. กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้างต้น เป็นการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๕ โดยลักษณะของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัด มีดังนี้

๑. ดำเนินงานในโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
๒. เป็นการดำเนินการที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม และไม่เข้าไปดำเนินงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสามารถดำเนินการได้เอง
๓. เข้าไปดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการในลักษณะที่มีความเกี่ยวต่อเนื่อง หรือมีผู้ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า ๑ แห่งขึ้นไป

๓. ภารกิจหลัก และภารกิจรองที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยคณะกรรมการจัดทำแผนอัตรากำลัง ๓ ปี ได้ประชุมร่วมกัน โดยวิเคราะห์ภารกิจหลักและภารกิจรองขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังนี้

๓.๑ ภารกิจหลัก

- ๖.๑.๑ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน
- ๖.๑.๒ การจัดการศึกษา
- ๖.๑.๓ การส่งเสริมด้านการสาธารณสุข
- ๖.๑.๔ การส่งเสริมการอาชีพ
- ๖.๑.๕ การฟื้นฟูวัฒนธรรมและส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น

๓.๒ ภารกิจรอง

- ๖.๒.๑ การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๖.๒.๒ การพัฒนาเมืองและการบริหาร
- ๖.๒.๓ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๖.๒.๔ การสนับสนุนช่วยเหลือให้ความร่วมมือและให้บริการแก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ในการพัฒนาท้องถิ่น

๔. สรุปปัญหาและแนวทางในการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากการวิเคราะห์ภารกิจ สำนักงานที่ การสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนและการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนและแนวทางในการพัฒนาจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้กำหนดโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการเพื่อให้เพียงพอเหมาะสมในการบริหารงาน ออกเป็น ๘ ส่วนราชการ ๑ หน่วย ได้แก่ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด กองกิจการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด กองแผนและงบประมาณ กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กองพัสดุและทรัพย์สิน กองส่งเสริมคุณภาพชีวิต และหน่วยตรวจสอบภายใน โดยกำหนดตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้เป็น ๓๖ สายงาน แต่เนื่องจากที่ผ่านม้องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ มีภารกิจและปริมาณงานที่เพิ่มขึ้นจำนวนมากในส่วนราชการทั้ง ๘ ส่วนราชการ และจำนวนบุคลากรที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติภารกิจให้สำเร็จลุล่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ดังนั้น จึงต้องมีความจำเป็นต้องขอกำหนดตำแหน่งขึ้น

ใหม่เพื่อรองรับปริมาณงานที่เพิ่มมากขึ้น และแก้ไขปัญหาการบริหารงานภายในส่วนราชการทั้ง ๘ ส่วนราชการ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ต่อไป

๕. การกำหนดนโยบาย

๕.๑ นโยบายด้านโครงสร้างการบริหาร นโยบายเกี่ยวกับผลผลิตหรือประสิทธิภาพของทรัพยากรบุคคล

๕.๑.๑ กระจายอำนาจไปสู่ผู้บริหารระดับหัวหน้างาน ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาในระดับต้น

๕.๑.๒ มีการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานให้เป็นไปตามแผนงานและทิศทางที่วางไว้

๕.๑.๓ มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีตามภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่กำหนดไว้

๕.๑.๔ มีการบริหารจัดการมุ่งสู่คุณภาพด้วยความมุ่งมั่น รวดเร็ว ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพให้มีความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

๕.๑.๕ มีการติดตามและประเมินผลด้วยการประชุมเพื่อรับทราบปัญหา/อุปสรรคและปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

๕.๒ นโยบายด้านอัตรากำลังและการบริหารอัตรากำลัง

๕.๒.๑ การบริหารอัตรากำลังคนให้สอดคล้องกับความจำเป็นตามพันธกิจ

๕.๒.๒ การพัฒนาระบบวางแผนและติดตามประเมินผลการใช้กำลังคน

๕.๒.๓ การพัฒนาผลผลิตภาพและความคุ้มค่าของกำลังคน

๕.๒.๔ การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการบริหารกำลังคน

๕.๓ นโยบายด้านการสร้างและพัฒนาระบบการบริหารจัดการความรู้ หรือองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization)

๕.๓.๑ สร้างความรู้และความเข้าใจให้กับบุคลากรเกี่ยวกับกระบวนการและคุณค่าของการจัดการความรู้

๕.๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนวัฒนธรรมขององค์กรที่เอื้อต่อการแบ่งปันและถ่ายทอดความรู้ระหว่างบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

๕.๓.๓ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบจัดการความรู้ เพื่อให้บุคลากรสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ขององค์กรและเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ